Ao. 1835. No. 41.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 4 April.

FRANKFORT, den 31sten Maart.

Men vindt in de dagbladen de volgende uittreksels uit brieven van eenen fabrikant uit Keur-Hessen, die sedert geruimen tijd in Noord-Amerika gewoond heeft:

Philadelphia, 12 November 1834. Ik wilde dezen herfst reeds van hier weg; doch Amerika is zoo verergerd, dat ik zonder groote schade niet verkoopen kon. Door de slechte tijden, die hier gekomen zijn, heb ik eene schade van 2000 fl. geleden; en als ik nu verkoopen wilde, zou ik aan mijne fabriek 3000 fl. verliezen, en vijf duizend zijn niet ligt gewonnen, maar laten zich gemakkelijk verliezen. Alle Duitschers, die hier aankomen, verschrikken en zeggen, dat het even slecht en nog onaangenamer dan in Duitschland is. Vermogende lieden komen hier tot geene zaken en gaan de armoede ziender oogen te gemoet. Vrouwen inzonderheid ziet men hartverscheurend de handen wringen, en weenend haar schoone vaderland noemen. — Ik werk nog altijd als de jongste; en wie zulks hier niet doen kan, die laat maar in Duitschland blijven, en zijne aardappels en dikkemelk eten. De heeren bedriegen zich, als zij denken, hier maar te kunnen gaan wandelen. De joden komen hier het beste voort. De arbeiders hebben hier niets te doen, en er komen er dagelijks meer aan. Velen werken bij de boeren voor den kost. Ik rade niemand naar Amerika.

2. Waarde heer. Gij zeidet in uwen laatsten brief, dat gij lust hadt gehad, om naar Amerika te gaan; gij vertrouwt mij dus niet. Geloof mij zeker, als Amerika zulk eene goudmijn was als de zwakke Duitschers gelooven, dan zou ik niet alleen mijne kinderen, maar gansch B. en G. gelukkig hebben zoeken te maken. Doch waart gij herwaarts gekomen, gij zoudt thans niet anders dan een arme schrijnwerkersgezel wezen, de aard van het werk zoo wel als de taal niet kennen. — Daar de tijd zoo slecht is, zoo kan ik voor het vroegjaar niet verkoopen, en ik zal eerst aanstaande jaar in September in Duitschland kunnen zijn. (Met de mededeeling dezer berigten hoopt men welligt iets goeds uit te werken, daar de zucht tot landverhuizing naar Amerika, ondanks alle waarschuwingen, in Duitschland nog altijd te groot schijnt te wezen.)

— Berigten uit Berlijn deelen als gerucht mede, dat de wensch van vele Pruissische provincien, om een lid van het Koninklijke huis in haar midden te hebben, eerlang zou vervuld worden. Daar de Kroonprins in zijnen nieuwen werkkring het gouvernement-generaal van Pommeren niet kan behouden, zou dit op Prins *Frederik* te Dusseldorp overgaan, wiens plaats Prins *Albrecht* zou vervangen, terwijl Prins *Karel* naar Pruissen zou gaan.

Prins *Willem* is thans uit Weenen te Berlijn wedergekeerd. Men beweert, dat hij ook in last heeft gehad om den nieuwen Keizer tot eene bijeenkomst in Silezie uit te noodigen. Daar zou dan het Noord-Europisch verbond op den grondslag der te Teplitz plaats gehad hebbende onderhandelingen weder bevestigd worden, vermits, wegens het overlijden van Keizer *Frans*, zoodanige vernieuwde verzekering der souvereinen, om in de staatkunde op den eenmaal ingeslagen weg voort te gaan, noodzakelijk wordt gekeurd.

PARYS, den 31sten Maart.

De *Moniteur* van heden behelst eene koninklijke ordonnantie, bepalende, dat alle bekende advocaten des rijks bij het hof der pairs zullen kunnen bedienen; maar dat alleen de advocaten voor het koninklijke geregtshof van Parijs van ambtswege door den president van het hof der pairs zullen kunnen benoemd worden; — voorts, dat het hof der pairs en deszelfs president, ten aanzien der advocaten, bekleed blijven met al de magt, welke aan de hoven van assises en derzelver presidenten toekomt.

In de oppositie bladen leest men ten aanzien dezer ordonnantie het volgende: « Er is heden in den *Moniteur* eene ordonnantie verschenen, waaraan men waarlijk niet weet, welken naam te geven. Volgens dezelve kunnen de April-beschuldigden hunne verdedigers onder alle advocaten des rijks uitkiezen, maar kan ze de president van het hof der pairs van ambtswege alleen uit de advocaten te Parijs benoemen. Vele aanmerkingen zouden over dit zonderlinge stuk te maken zijn. Het eerst valt in het oog, dat die ordonnantie is de eerste officiele tusschenkomst van het gouvernement in het monster-proces. Nu is het hof der pairs een geregtshof of het is er geen; is het er een, is het dan niet vreesselijk, de administrative magt deel aan deszelfs werking te zien nemen? Worden daardoor alle regels en waarborgen niet omvergeworpen? Had het gouvernement, ten einde het hof der pairs althans eenig vertrouwen mogt genieten, hetzelve niet aan zich zelven behooren over te laten en in zijn eigen kring laten werken? De voorstanders van het ministerie antwoorden hierop, dat het hof der pairs geen gewoon geregtshof is; maar dan voeren wij er tegen aan, dat hetzelve dan niet anders is dan een werktuig, en dat de doctrinairen hetzelve in 1835 tegen de republiek dezelfde rol laten spelen, welke hetzelve in 1815 tegen de overblijfselen van het Keizerrijk volvoerde. En wanneer de pairs van Frankrijk zich het hun opgelegde juk laten welgevallen, zegt men dan te veel, als men nu reeds verklaart, hetgeen de geschiedenis eenmaal verkondigen zal: « De kamer der pairs was de commissie van alle regeringen.»

« Een der voornaamste oogmerken van het ministerie bij de uitvaardiging van die ordonnantie is gewis, om den heer *Pasquier* in zijne keus der verdedigers hulp en bijstand te verleenen. Het ministerie heeft het bij geene stilzwijgende goedkeuring willen laten berusten; het heeft openlijk willen verkondigen, dat het zich met den president der pairs vereenigt."

— Een der ministeriele bladen doet opmerken, dat na de aanvallen tegen het gouvernement, wegens het proces tegen de republikeinen, die in April des vorigen jaars de regering gewapenderhand hebben willen omverwerpen, de vijandige oppositie nu alles tracht aan te wenden, om het hof der pairs, dat hen vonnissen moet, verachtelijk te maken, doch dat, evenmin als de aanvallen tegen het gouvernement, en de aanhoudende pogingen om het proces als ongerijmd voor te stellen en voor onmogelijk te doen verklaren, iets hebben uitgewerkt, zoo ook de aanranding van de waardigheid der pairs hare plans niet zal doen gelukken.

— Gisteren heeft Zijne Exellentie lord *Cowley*, buitengewoon ambassadeur en gevolmagtigde van Z. M. den Koning van Groot-Brittannien, aan Zijne Majesteit den Koning der Franschen zijne geloofsbrieven overhandigd.

— Zijne Exc. *Mustapha-Reschid-Bey*, ambassadeur van Turkije, is gisteren, ten gevolge van ontvangene orders van den Grooten Heer, naar Konstantinopel vertrokken. Hij zal spoedig herwaarts terugkeeren. Zijn secretaris tolk is inmiddels zaakgelastigde van de Porte te Parijs.

— Het *Journal de Paris* meldt, dat de nadrukkers van Fransche werken te Brussel hun bedrijf meer en meer volmaken. Tot dus verre gaven zij ze nog maar uit weinige dagen nadat zij te Parijs in het licht verschenen waren. Nu doen zij het reeds vroeger. De heer *Meline* te Brussel heeft zich een pak proefbladen van het 1ste deel der *Reis in het Oosten* van den heer *de Lamartine* weten te verschaffen en dit reeds te Brussel uitgegeven, schoon het te Parijs nog niet in het licht verschenen is.

'S GRAVENHAGE, den 1sten April.

De baron *Fagel*, adjudant-generaal van Z. M., kommandeur van de Willems-orde en ambassadeur te Parijs, is heden, met eene bijzondere zending, naar Weenen vertrokken, ten onderwerp hebbende het overbrengen van het antwoord des Konings op de officiele kennisgeving van het overlijden van Keizer *Frans I*, door den Prins *Palffij* albier aangebragt. (Het berigt, aangaande het vertrek van den heer *du Chastel* naar Weenen, is abusief.)

— Heden is, ter gelegenheid van de zending des Prinsen *Palffij*, groot diner aan het paleis bij Z. M. gegeven. Vrijdag zal de minister van buitenlandsche zaken een groot diplomatiek diner geven, waaraan genoemde Prins insgelijk zal deelnemen.

— Heden is een zestigtal jagers en grenadiers naar het leger vertrokken.

— Bij de vier jongst ingekomen ontwerpen van wetten, bevattende wijzigingen en veranderingen in vier titels (8 — 11) van het tweede boek des wetboeks van koophandel, is gevoegd eene memorie van toelichting.

Wat aangaat den negenden titel, betrekkelijk assurantie of verzekering, dezelve heeft, bijzonder wat den vorm betreft, eene werkelijke verandering ondergaan. Bij het aangenomen wetboek handelt de titel *van verzekering* niet alleen van de gevaren der zee, der rivieren en binnenwateren, maar men treft ook daarin hier en daar aan eenige weinige bijzondere bepalingen omtrent de gevaren van brand, die van den oogst, en de levensverzekering. In de eerste plaats, heeft men het als zeer onregelmatig beschouwd, om van de laatstgemelde onderwerpen te gewagen in een' titel, welke is geplaatst in het tweede boek van

het wetboek, handelende *van de scheepvaart;* terwijl het ten andere zeer moeijelijk valt, om op te maken en te beslissen welke der algemeene regelen, opzigtelijk het verzekerings-kontrakt, ook op dat tegen brand, enz. toepasselijk zijn, waaromtrent veelvuldige geschillen zouden kunnen ontstaan. Hoezeer men het aan den eenen kant daarvoor houdt, dat het verzekerings-kontrakt, als zoodanig, bij het wetboek behoort te worden behandeld, omdat hetzelve, van de zijde der verzekeraars, eene daad van koophandel kenschetst, zoo heeft men echter, van den anderen kant, overwogen dat alle soort van verzekeringen niet behoort behandeld te worden bij dat gedeelte des wetboeks, dat de *zeevaart* ten onderwerp heeft. Om deze reden, waarvan het gewigt, naar men meent, ligtelijk zal worden gevoeld, heeft men de materie der verzekering in tweeën gesplitst en het eerste gedeelte bij het eerste boek gevoegd, terwijl de assurantie tegen *gevaren der zee en op wateren en rivieren* voor het tweede boek is voorbehouden. Het eerste boek, handelende *van den koophandel in het algemeen* zal alzoo door twee nieuwe titels worden aangevuld: de eerste bevat zoodanige beginselen, voorschriften en verordeningen, die op alle soorten van *verzekering* toepasselijk zijn; de tweede handelt *van verzekering tegen brandschade, tegen gevaren van den oogst en van levensverzekering;* terwijl alle de bijzonderheden, betrekkelijk *de gevaren ter zee, of op de wateren en rivieren* in het tweede boek plaats kunnen vinden. Men vertrouwt, dat hierdoor meerdere duidelijkheid in deze moeijelijke en gewigtige materie zal doorstralen en eene betere orde en rangschikking zullen worden in acht genomen.

Ten aanzien van den eersten dezer titels, wordt, onder anderen gezegd, dat men daarin eene kwestie heeft beslist, die, hoezeer derzelver oplossing in den aard der zake is gelegen, echter regtsgeschillen heeft opgeleverd, welke nu in den geest van de gemaakte bijvoeging zijn beslist geworden. Dezelve bestaat hierin, dat indien, bij voorbeeld, de eigenaar van een huis, hetwelk *f* 20,000 waard is, goed vindt om hetzelve slechts voor *f* 10,000 tegen brand te laten verzekeren, en de schade *f* 10,000 bedraagt, hoeveel zal dan de som zijn die de verzekeraar verschuldigd is? Naar gezonde regtsbeginselen en den aard dezer overeenkomst zal de verzekerde slechts regt hebben op de *helft* der verzekerde som, omdat hij slechts voor de helft der waarde heeft laten verzekeren, en voor de wederhelft zelf het gevaar geloopen heeft, en, tot besparing van meerdere premie, heeft willen loopen. Indien toch de verzekerde, na het sluiten der eerste verzekering, de wederhelft bij anderen had laten verzekeren (welke bevoegdheid hem niemand kan betwisten), dan zoude er wel geen twijfel hebben bestaan, dat ieder der beide verzekeraars *de helft* der schade zoude zijn schuldig geweest. En hoe zoude nu die eerste verzekeraar nadeel kunnen lijden, door de aan hem geheel vreemde omstandigheid, dat de verzekerde, in plaats van het onverzekerd gedeelte bij *anderen* te laten verzekeren, het gevaar voor zich zelf heeft gehouden?

AMSTERDAM, den 2den April.

Beurs van den 1sten April.

Wij zijn heden zonder eenig nieuws van belang, en wachten onze beursspeculanten reikhalzend nadere tijdingen uit Londen, nopens de motie van lord *Russel* over de Iersche kerkzaken; doch vleit zich het handeldrijvende publiek, dat het ministerie zich wel zal kunnen staande houden.

Men beproeft in Frankrijk en Engeland op nieuw leeningen voor don *Miguel* en don *Carlos* te sluiten; doch zullen weinig liefhebbers zich daarvoor toonen.

Fluctuatien der prijzen:

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. Deze effekten openden à $55\frac{9}{16}$ stegen tot $55\frac{11}{16}$ en bleven tot dezen prijs zelfs gezocht; 5 pCt. gevraagd voor binnenlandsche rekening, $101\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$ gedaan; kansbiljetten $25\frac{11}{16}$ à $\frac{3}{4}$ *f;* oude sijndikaat $95\frac{3}{16}$ à $\frac{1}{4}$; nieuwe 80 à $80\frac{1}{8}$ met weinig handel. Aandeelen handel-maatschappij prijshoudend, $105\frac{3}{4}$ à 106; het gerucht van eene vermeerdering dezer aandeelen heeft niet den minsten invloed op den koers derzelve uitgeoefend.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen $48\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{7}{16}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{9}{16}$ bij geene uitgebreide afdoeningen; 3 pCt. perpetuelen, waarvan heden de coupon verschenen is, vonden gretige koopers en werden à $29\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$ in posten omgezet; uitgestelde $20\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$, $\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$ met veel handel; obligatien cortes iets flaauwer, $48\frac{3}{4}$; derzelver coupons $28\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$; kansbiljetten bij *Lafitte en comp.* waren gezocht en met 15 *f* betaald.

Rusland. Oude en nieuwe Russen $103\frac{3}{4}$ gedaan; Russen van 1831 en 1833 vonden koopers à $98\frac{1}{2}$ en zelfs $98\frac{5}{8}$; roebels gevraagd voor Duitsche rekening en bleef de koers derzelve 70 à $\frac{1}{8}$.

Oostenrijk. Kleine postjes 5 pCt. metalliken werden à 99 en $99\frac{1}{8}$ aangekocht; Weener aandeelen 724 *f* bij geringe affaire.

Beurs van den 2den April.

Wij zijn heden zonder eenig nieuws van belang. Van Londen zijn geene nadere tijdingen ontvangen.

Bij zeer veel handel hebben alle publieke fondsen zich goed op hunnen prijs van gisteren gehandhaafd, zelfs gedeeltelijk nog iets hooger.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt, $55\frac{11}{16}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$, $\frac{3}{4}$ in posten verhandeld; 5 pCt $101\frac{11}{16}$, $\frac{3}{4}$, $101\frac{13}{16}$, $\frac{7}{8}$, $\frac{15}{16}$, $\frac{7}{8}$ met veel vraag voor binnenlandsche rekening; kansbiljetten $25\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$, $\frac{7}{8}$, $\frac{13}{16}$ bij weinig handel echter; $4\frac{1}{2}$ pCt. sijndikaat $95\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$; dito $3\frac{1}{2}$ pCt. 80 à $\frac{1}{8}$; aandeelen handel-maatschappij gezocht, $106\frac{3}{16}$ en $106\frac{1}{4}$ gedaan.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen openden $48\frac{3}{8}$ doch stegen allengskens tot $48\frac{3}{4}$ en bleven op deze hoogte; 3 pCt. allengskens van $29\frac{5}{8}$ tot $\frac{15}{16}$ opgeklommen, door de gedurige vraag, welke daarin voor binnenlandsche rekening blijft heerschen; uitgestelde konden zich niet souteneren en vielen tot $20\frac{5}{8}$ terug; cortes $48\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$; dito coupons 29 à $\frac{1}{8}$ met geringen omzet.

Rusland. Oude Russen gezocht, $103\frac{3}{4}$ à 104; naar Russen 1831 en 1833 was insgelijks vraag, en stelde zich de koers op $98\frac{5}{8}$; roebels $70\frac{3}{8}$ gedaan.

Columbia. $29\frac{3}{8}$, $\frac{3}{4}$ à 30 met veel handel; *Peru* $21\frac{1}{8}$ à $\frac{3}{4}$.

N. S. De Engelsche berigten van jl. Dingsdag zijn zoo even gearriveerd; le publieke effekten over het algemeen iets flaauwer; over de motie van lord *Russel* verkeerde men nog in het onzekere en kan de uitslag eerst Woensdag of Donderdag bekend zijn; het ministerie zal *veel tegenkanting vinden;* dit zijn de laatste berigten van eene zeer geachte hand.

ARNHEM, den 3den April.

Gisteren, den 2den dezer, namen, bij de teregtzetting van het hof van assises dezer provincie, 1ste kwartaal dezes jaars, de debatten der procedure van den, te Amsterdam den 3den November 1834, om het uitgeven van valsch geld, met weten dat hetzelve valsch was, tot doodstraf veroordeelden, doch, om het casseren van het te Amsterdam uitgesproken vonnis herwaarts verwezen *Ludwig Sasse*, eenen aanvang, van welker beslissing wij nader verslag zullen geven.

De acte van beschuldiging, benevens het arrest van het hof van cassatie ter vernietiging van het te Amsterdam uitgewezen doodvonnis, zijn van volgenden hoofdzakelijken inhouden:

1o. Dat, door het uitgeven van valsch geld in de gemeenten van Nieuwer-Amstel, Utrecht en Amersfoort, het vermoeden niet alleen van het uitgeven van valsch geld, maar ook van het vervaardigen daarvan tegen den beschuldigde was ontstaan; dat, dien ten gevolge, den 5den, 6den en 9den Junij des verleden jaars een geregtelijk onderzoek ten zijnen woonhuize op het Rustenburgerpad, onder Nieuwer-Amstel, heeft plaats gehad, zonder dat, behalve het vinden van eenen valschen daalder, eenige bewijzen voor het namaken van valsch geld ten zijnen laste zijn gevonden, dan werktuigen, die tot zijn beroep van mechanicus betrekking hadden; dat de beschuldigde, bij zijn tweede verhoor, werkelijk bekend heeft, door hem vervaardigde valsche munten uitgegeven, en de daartoe gebezigde afdruksels verbroken en in het water geworpen te [illegible] bleven, echter met nadere verklaring, dat hij tot die bekentenis alleen was gekomen, omdat hij verlangde te sterven; dat hij bij zijn zesde, zevende en achtste verhoor de voormelde bekentenis geheel heeft wederroepen, en daartoe, volgens zijn zeggen, vroeger alleen had besloten, omdat hij geene grondige reden kon aanwijzen, hoe hij de in omloop gebragte valsche munt had bekomen, daar hij liever eene dood- dan tuchthuis-straf wilde ondergaan; zeggende die valsche muntstukken van zekeren, hem echter verder onbekenden, uit Arnhem gekomen *Josti* in betaling ontvangen te hebben; dat de vrouw van den beschuldigde aan zekere turfverkoopster eenen gulden in betaling gegeven had, die daarna bevonden is valsch te zijn; dat de kinderen van den beschuldigde almede met eenen nader valsch bevonden daalder bij een' winkelier suiker hebben gekocht, welke daalder de beschuldigde in zijne verhooren verklaard heeft de bovengenoemde ten zijnen huize gevonden daalder te zijn; dat zijne vrouw aan zekere potten-vrouw eenen nader valsch bevonden Zeeuwschen rijksdaalder, en aan zekere houdster eener bank van leening, bij het terughalen van verpande goederen, eenen valschen daalder in betaling heeft gegeven; dat de beschuldigde te Amersfoort bij eene winkelierster en te Utrecht bij eenen kleermaker en vervolgens bij eenen winkelier, in de maand Mei laatstleden, goederen gekocht en met valsche drieguldens, Zeeuwsche rijksdaalders en guldens voldaan heeft; dat deze gemelde geldstukken, door heeren Raden en Generaal-Meesters der munt te Utrecht, na naauwkeurig onderzoek, voor valsche, in nabootsing van echte in dezen Lande wettigen koers hebbende munten, verklaard zijn, en uit een mengsel van koper, zink, tin en lood met onbeduidende sporen van zilver, in afdruksels van echte munt-specien gegoten te zijn.

2o. De cassatie van het te Amsterdam, den 3den November l. l., tegen den beklaagde uitgesproken vonnis grondt zich hierop, dat niet dadelijk bij het aanvangen der debatten, maar eerst na het verhoor des eersten getuigen, een tolk, slechts 20 jaar oud, door den voorzitter is benoemd geworden, wiens hulp men noodig oordeelde, omdat de beklaagde eene hoog Duitsche uitspraak heeft, door welken maatregel art. 332 van het wetboek van lijfstraffelijke regtspleging is geviolcerd geworden.

Arnhem, den 28 Maart 1835.

Bij het onderzoek der wet van 18 April 1827, *op de zamenstelling der Regterlijke magt en het beleid der Justitie,* is het ons gebleken, dat de wetgever gehouden was geweest aan de bepalingen der nog in werking zijnde Grondwet, rakende de voordragten, aan den Koning te doen door de Tweede Kamer der Staten-Generaal en door de Staten der onderscheidene Provincien, bij gelegenheid van het openvallen van plaatsen in den Hoogen Raad en in de Provinciale Geregtshoven; dat wij het echter te betreuren vonden, dat de wetgever aan die bepalingen was gebonden geweest; en dat wij eindelijk te vergeefs in de wet zelve naar bepalingen zochten, waardoor het in werking brengen van het bij de Grondwet vastgestelde ten minste zoo weinig mogelijk schadelijk gemaakt werd. Wat wij daar in het midden bragten, werd, gelijk wij het reeds van ter zijde aanduidden, geenszins met

het oogmerk ter neder geschreven, om het eens op eene wettige wijze ingevoerde te gispen. Wij gaan althans gaarne van de overtuiging uit, dat het, meer of min, van de vrijheid der drukpers misbruik maken is, en slechts schadelijke gevolgen na zich slepen kan, wanneer men het eens bestaande en wettig ingevoerde, aan welks verandering vooreerst niet gedacht kan worden, onder een min gunstig daglicht zoekt voor te dragen. Slechts dan, wanneer aan de verandering van het wettig ingevoerde gedacht en ernstig gedacht wordt, wanneer vooral de Regering zelve de noodzakelijkheid der verandering gevoelt en daartoe eene voordragt indient bij de wetgevende vergaderingen, dan is het tijd en kan het van belang zijn, het gebrekkige van het bestaande aan te toonen, op dat het in de gewijzigde wet verbeterd opgenomen worde. In zulk geval nu verkeeren wij juist hier. Bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal is een van de Regering uitgegaan ontwerp van wet aanhangig, tot oogmerk hebbende, om de wet van 18 April 1827, naar de sedert veranderde behoeften, te wijzigen. Het is dus thans het geschikte tijdstip, om het verkeerdelijk in die wet ingevoerde of uitgelatene aan het oordeel van deskundigen, door middel der drukpers, te onderwerpen. Met dat oogmerk alleen schreven wij onlangs onze denkbeelden nopens het bewuste punt der aan den Koning te doene voordragten ter neder, en met dat oogmerk alleen zullen wij thans onderzoeken, in hoever het door de Regering aangeboden ontwerp daaromtrent welligt nog veel te wenschen overlaat, en daarom, naar onze schatting, indien het niet gewijzigd mogt worden, minder aannemelijk mogt voorkomen.

Dat ontwerp toch, zich stiptelijk aan de nog bestaande Grondwet houdende, neemt derzelver bepalingen nopens de aan den Koning te doene voordragten in haar geheel wederom over, even als zulks geschiedde bij de wet van 1827. Doch evenzeer zoeken wij, geheel en al te vergeefs, naar vaste bepalingen wegens de vereischten van bekwaamheid, die zij bezitten moeten, welke door de Staten-Generaal of door de Provinciale Staten aan den Koning kunnen voorgedragen worden. Ja, in zeker opzigt, levert het ontwerp van wet, door de Regering ingediend, nog minder waarborgen dienaangaande op, dan de wet zelve, wier wijziging voorgesteld wordt. In het ontwerp toch wordt de ouderdom van 28 jaren voor eenen raadsheer in een der Provinciale Hoven, en die van 30 jaren voor een lid van den Hoogen Raad voldoende verklaard, terwijl de eerste ten minste *drie*, en de laatste ten minste *acht* jaren den graad van meester in de regten moet bezeten hebben: waarbij de zonderlinge omstandigheid plaats vindt, dat men bij eenen raadsheer in een Provinciaal Hof vooronderstelt, dat hij met 25 jaren zijne studien zal voltooid hebben, terwijl men bij een lid van den Hoogen Raad, die, volgens den geest en de letter der wet, bij voorkeur uit de leden der Provinciale Hoven zal gekozen worden, vooronderstelt, dat deszelfs studien met 22 jaren zullen zijn voltooid geweest. Voor het overige laat het ontwerp aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal en aan de Staten der Provincien volkomene vrijheid, voor te dragen, wie zij willen, terwijl de Koning wederom gehouden blijft, niemand te kunnen benoemen, dan één der drie kandidaten, aan hem aldus naar volkomen willekeur voorgedragen. Naar luid van het vroeger door ons betoogde, vragen wij daarom met ernst en nadruk: waarom dan nu niet ten minste, wanneer men de bepalingen der Grondwet in haar geheel behouden wil, er dure zorg voor gedragen, dat de Regering en het Vaderland voor de toekomst de zekerheid mogen erlangen, dat zij, die aan den Koning tot de zoo gewigtige betrekking van leden der Geregtshoven zullen worden voorgedragen, tot die betrekking geschikte kandidaten zijn zullen?

In het Koningrijk *Pruissen*, waar men er eene bijzondere zorg voor draagt, om geschikte regtsgeleerden te vormen, verdubbelt men die zorg dáár, waar het de vorming van hen raakt, aan wie eens de zoo gewigtige taak zal worden opgedragen van regt te spreken. Dáár zijn de akademische studien niet toereikende; hij, die van dezelven huiswaarts keert, bezit nog hoegenaamd geen wettig vermoeden voor zich, dat hij bekwaam is tot het behandelen van regtszaken; dat vermoeden is eerst het gevolg van zich bekwaam te hebben getoond in twee op onderscheidene tijdstippen ondergane examens, waarmede tevens gepaard ging het gedurende vrij langen tijd werkzaam zijn aan een van 's lands regterlijke collegien, terwijl eindelijk zij, die, zelfs bij geringere regterlijke collegien, als regters wenschen aangesteld te worden, een te *Berlijn*, in de hoofdstad zelve, ondergaan en zeer moeijelijk gemaakt, derde examen ten hunnen voordeele moeten kunnen inroepen. Het gevolg hiervan is, dat wel geen bewind met zooveel regt op de bekwaamheid zijner regterlijke ambtenaren roem dragen mag, als het Pruissische. Wij zijn verre verwijderd van de zucht, om overal bij vreemden slechts het beste aan te treffen; wij laken gaarne de soms in het bespottelijke overdrevene ingenomenheid met al wat maar Pruissisch is; wij gelooven eindelijk, dat het bij ons, om meer dan eene reden, groote zwarigheden ontmoeten zoude, om de Pruissische instellingen, wat de vorming van geschikte regters aanbelangt, in haar geheel in te voeren. Maar, wanneer men in eenen staat van zaken verkeert, waar de regering het volstrekt niet in hare handen heeft, om geschikte en slechts de geschiktsten onder de Nederlandsche regtsgeleerden tot de betrekking van regters in de Geregtshoven des lands te benoemen; waar zij geduldig afwachten moet, wie het aan de Staten-Generaal of aan de Staten der Provincien behagen moge, aan haar als kandidaten voor die betrekking voor te dragen; waar de handhaving van het heiligste goed, dat de burger van den staat bezit, zijne eer, zijne vrijheid, zijn leven, zijn burgerlijk aanzijn, van hen afhangt, die aldus tot de betrekking van regters geraken: wie kan zich daar onthouden van den dringenden wensch, dat ten minste zij, die aldus tot de betrekking van regter geraken, tot dezelve, door wie dan ook voorgedragen en benoemd, niet anders kunnen geraken, dan na de stelligste bewijzen hunner uitstekende bekwaamheid en geschiktheid voor den post, waarvoor zij worden voorgedragen, op eene door de wet vastgestelde wijze te hebben aan den dag gelegd? En waar men ons naar de moeijelijkheid of wel onmogelijkheid verwijst, om op eene door de wet te bepalen wijze die blijken van bekwaamheid en geschiktheid te kunnen erlangen, daar wijzen wij van onze zijde op de dienaangaande in het Koningrijk *Pruissen* bestaande instellingen: en het is onmogelijk, dat wij, dit zoo sterk sprekende voorbeeld tot staving van ons gevoelen inroepende, niet de zege aan onze zijde hebben.

Het ontwerp van wet, waarvan hier de reden is, behelst over dit zoo allerbelangrijkst onderwerp, gelijk wij zagen, ook niet de geringste bepaling: en wij kunnen dus geenen anderen wensch uiten, dan deze, dat hetzelve, wanneer het geene wijziging ondergaat, niet moge kracht van wet erlangen. Doch al onderging het ook de gunstigste wijziging op dit punt, al laschte men in de wet ook de stelligste bepalingen in wegens de noodzakelijkheid van de vereischte van bekwaamheid te kunnen aantoonen bij de voor te dragen kandidaten, nog zouden wij bij dienzelfden wensch blijven.

Wij hebben vroeger reeds te kennen gegeven, dat, en waarom, wij, in het afgetrokkene, tegen het grondbeginsel zijn eener aan der Koning, door wie dan ook, te doene voordragt van kandidaten voor eenige betrekking van regter, en uit welke voorgedragene lijst van kandidaten de Koning gebonden is, er éénen te kiezen en te benoemen. In 1827 was men aan de bepalingen der nog in werking zijnde Grondwet op dit punt gebonden, en, wij herhalen het hier, wij gelooven niet, dat het destijds geraden was, eene verandering der Grondwet dienaangaande voor te dragen, daar het zelfs zeer twijfelachtig was, of zij zoude zijn toegestemd geworden. Doch tevens, waar de herziening dierzelfde Grondwet niet slechts wenschelijk, maar zelfs noodzakelijk geworden is, gelijk wij het ons voorstellen nader te betoogen, thans nu het tijdstip van zelve gekomen is, om, wat gebrekkigs in de grondwet bestaat, te verbeteren en te veranderen, thans kan voor den wetgever hoegenaamd geene noodzakelijkheid meer bestaan, om de reeds dikwerf ter sprake gebragte bepaling, wegens de bewuste voordragten als hem bindende te beschouwen. Wij weten het, de Grondwet bestaat nog, en blijft bestaan, tot dat er eene andere hare plaats zal vervangen. De Regering kan dus, een ontwerp van wet, houdende wijziging der wet van 18 April 1827, voordragende, wel niet anders, dan zich rigten naar de bepalingen van Art. 176 en Art. 182 dier nog bestaande Grondwet. Doch wij zien niet in, hoe vuriglijk de invoering eener nationale wetgeving en regtspleging ook verlangd worde, waarom die invoering vroeger zoude moeten, ja zelfs kunnen, geschieden, dan de invoering der gewijzigde Grondwet zelve. Wij begrijpen dus niet, waarom thans het gewigtig punt nopens de voordragten beslist behoeft te worden, op een oogenblik, waar die beslissing niet anders kan en mag uitvallen, dan in overeenstemming met de bepaling der bestaande Grondwet. Wij begrijpen, dat, wanneer de ontwerpers der gewijzigde wet van 1827 voor de handhaving van het grondbeginsel der voordragten in de gewijzigde Grondwet zijn, zij er natuurlijk geene zwarigheid in vinden, dat de wijziging der wet van 1827 thans op eene wettelijke wijze worde vastgesteld. Doch zij, die tegen de handhaving van datzelfde grondbeginsel in de te wijzigen Grondwet zijn, kunnen niet anders, dan eene voorloopige beslissing op dit punt afkeuren. En om deze, alleszins gewigtige, reden kunnen wij dan ook niet dan vuriglijk wenschen, dat het thans bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal aanhangige ontwerp van wet, houdende wijziging der wet van 18 April 1827 op de zamenstelling der regterlijke magt en het beleid der justitie, niet moge bekrachtigd worden door de goedkeuring der wetgevende vergaderingen.

P. P. P.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 2 April 1 El 7 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 10 D
Den 3 dito 1 El 8 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 8 D

§ § § Mr. *P. P. EVERTS*, Notaris, residerende te *Twello*, Arrondissement *Arnhem*, Provincie *Gelderland*, zal, op verzoek der Eigenaren, op Donderdag den 9den April 1835, doen inzetten, en veertien dagen daarna, zullende zijn op Donderdag den 21sten daaraanvolgende, telkens des namiddags ten drie ure, aan de Herberg *de Dood*, onder *Wilp*, finaal verkoopen:

Een ERF en GOED, *de Oije* genaamd, bestaande in HUIS, SCHUUR en BERG, benevens BOUW- en WEIDELANDEN, met opstaande BOOMEN en HOUTGEWASSEN, alles staande en gelegen aan elkander, op de zoogenaamde *Wilpsche Klei*, Gemeente *Voorst*, Provincie *Gelderland*, zijnde allerbeste Kleigronden, en te zamen groot 31 Bunders, 9 Roeden en 70 Ellen, waarbij ook behoort de zoogenaamde OIJER-TIEND, te voren uit dat Erve geheven zijnde.

Nadere informatien te bekomen ten Kantore van opgemelden Notaris, alwaar ook de Conditien van Verkoop ter lezing zullen liggen.

---

† § † Op Maandag den 13den April 1835, vroegtijdig te beginnen, zal er, ten huize van *W. HOOYMAN*, op den Pannerdenschenwaard, te *Pannerden*, ERFHUIS worden gehouden, waarop eene menigte WERKPAARDEN en ander VEE zal worden verkocht, benevens alles wat tot eene aanzienlijke Boerderij en eenen goeden Inboedel behoort, — daaronder veel KOPER en TIN.

Crediet tot Kersmis 1835.

Informatien bij den Notaris *PLIESTER* te *Zevenaar*.

---

† § § De Notaris *KOLFSCHOTEN* te *Arnhem*, zal op Woensdag den 22sten April 1835 en volgende dagen, te beginnen s' voormiddags om 10 ure, ten sterfhuize van Mejufvrouw de Wed. *HANSEN*, in de Oeverstraat aldaar, publiek verkoopen:

Eenen zeer Netten INBOEDEL, bestaande uit MAHONIJHOUTEN en andere MEUBELEN, SPIEGELS, SCHILDERIJEN, KOPER-, TIN-, BLIK-, GLAS- en AARDEWERK, differente BEDDEN met TOEBEHOOR, LEDIKANTEN, GARDE-ROBES, VLOERKLEEDEN, eene MANGEL, differente KACHELS. Voorts eene aanzienlijke partij LAKENS en CASIMIEREN, en eindelijk eene WINKELKAST.

De Goederen zijn Zaturdag den 18den en Dingsdag den 21sten April, van 9 tot 2 uren, voor een ieder te zien.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN

BOEKEN, ENZ.

Op Maandag den 27sten April 1835 en volgende dagen, telkens te beginnen des morgens om 10 ure, zullen de beneficiaire Erfgenamen van Wijlen den Heer *M. TEN BRINK*, aan deszelfs Sterfhuis te *Terborg* (bij *Doesborgh*), ten overstaan van den aldaar residerenden Notaris *VAN ZUYDAM*, publiek verkoopen:

Eene uitgebreide verzameling van BOEKEN, bevattende een aantal van bijna 2000 Deelen in verschillende *Talen* en *Wetenschappen*, waarvan de Lijsten voor de gegadigden van heden af ter visie zullen liggen, ten Sterfhuize voornoemd, en bij de Boekhandelaars *MEYER*, te *Arnhem*, *THIEME*, te *Zutphen*, en *KETS*, te *Doesborgh*.

Terwijl het aanzienlijk MEUBILAIR, benevens het gemaakte GOUD- en ZILVERWERK, LINNEN en verderen INBOEDEL, op Donderdag den 23sten en Vrijdag den 24sten April 1835, zal worden verkocht.

Zijnde alles ter plaatse voormeld op Dingsdag den 21sten en Woensdag den 22sten April 1835, van 10 tot 2 ure voor een ieder te zien.

---

§ § § Op den 4den April 1835, des avonds ten 7 ure, zal te *Deventer*, door het Minister van den Notaris *KRONENBERG*, in het Logement *de Nieuwe Maan*, worden ingezet en dadelijk verkocht:

Eene KUNST-KLEIMOLEN, geschikt voor Steenbakkerij, Cementmolen enz, met SCHUUR, zijnde bijna geheel nieuw, voor Afbraak, staande aan den *Yssel*, onder *Deventer*.

---

§ § § *ANTONIUS PETRUS BOLSIUS*, openbaar Notaris, residerende te *'s Hertogenbosch*, zal, voor zijne Principalen, op Dingsdag den 7den April 1835, des namiddags ten zes ure, in het Stads Koffijhuis, bewoond bij *W. REGGERS*, te *'s Hertogenbosch*, provisioneel, en veertien dagen daarna, zijnde Dingsdag den 21sten April 1835, ter zelver ure en plaatse, finaal, in het openbaar verkoopen:

Het LANDGOED, genaamd *Bato's-Erf*, gelegen op den Kop van den Voorn, onder de Gemeente *Dreumel*, Provincie *Gelderland*, bestaande in:

Een zeer logeabel, sedert weinige jaren nieuw gebouwd HEERENHUIS, met TUINMANSHUIS, STAL, KOEPEL, ERVEN en TUIN, beplant met exquise VRUCHTBOOMEN, alles omdijkt; wijders met de daarbij behoorende BOOMGAARD, WEI- en TEELLAND, BOSSCHEN en een BEWAARDSMANSHUIS, staande op den Voornschen Dam, met ERVE en twee daarbij behoorende perceeltjes HOFLAND.

Alles aan- en bij elkander zeer aangenaam gelegen aan de Rivier *de Waal*, op een uur afstand der Stad *Tiel*, te zamen groot 7 Bunders, 63 Roeden en 90 Ellen.

Nadere informatien zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris *BOLSIUS* voornoemd, en bij den Bewaardsman *P. VAN DER VELDEN*, op het voormelde Landgoed.

---

§ † § DIRECTEUREN der ONDERLINGE BRANDWAARBORGMAATSCHAPPIJEN te *ARNHEM*, brengen hiermede ter kennis van de Deelnemers, dat Heeren Commissarissen hebben bepaald, dat de Rekeningen over het afgeloopen jaar 1834 zullen worden afgehoord op Woensdag den 22sten April, des middags ten één uur, ten huize van den eerst Ondergeteekende in de Kerkstraat.

H. CRAMER. G. ANDRÉ DE LA PORTE.

---

† § † Alle die iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den Boedel van *JAN HENDRIK HEYHOFF*, op den 24sten September 1834, te *Zutphen* overleden, worden verzocht zich vóór, of uiterlijk op den 18den April aanstaande aan te melden bij den Curator in de vacante Nalatenschap, Mr. *R. W. TADAMA*, Advokaat te *Zutphen*.

---

† § § Op een Buitengoed in *Gelderland* wordt een KOETSIER gevraagd, van de R. C. Godsdienst, en voorzien van goede Getuigschriften. — Men melde zich bij den Boekverkooper *MEYER* in de Rijnstraat te *Arnhem*; Brieven franco onder letter A.

---

§ § § Bij den Bloemist en Boomkweeker *H. BOEKHORST*, buiten de Rijnpoort aan den Utrechtschen Straatweg te *Arnhem*, zijn te bekomen eene menigte soorten van RODODENDRUMS en AZALIA'S; eed schoon assortiment MAANDROOZEN, goed geschikt voor den open Grond, voor *f* 2-50 de 25 stuks; vele soorten van dubbelde DALIA'S, voor *f* 3 de 25 stuks; GRANEUMS, voor *f* 3-50 de 25 stuks; ELIANTROPEN voor *f* 3 de 25 stuks; alsmede eene schoone verzameling van POT-BLOEMGEWASSEN en Engelsche BLOEMHEESTERGEWASSEN. — Belooft een goede en prompte bediening.

---

† § † Het geëerd Publiek zij hiermede verwittigd, dat de echte EAU DE COLOGNE van den Ondergeteekende, te *Doesborgh* uitsluitend verkrijgbaar is bij *D. & H. WILMERINK*.

Keulen, den 13den Maart 1835.

JOHANN MARIA FARINA,

Tegen over de Oude Markt, gepatenteerd Hofleverancier van verscheidene Hoven en oudste Distillateur.

---

§ § § *GEBROEDERS BISCHOFERS*, uit *Tyrol*, hebben de Eer het geëerd Publiek bekend te maken, dat zij alhier aangekomen zijn met een groot Assortiment GEMSENLEDEREN HANDSCHOENEN, als: wittegeele en gekleurde RIJDHANDSCHOENEN, voor Heeren en Dames; fijne GLACÉHANDSCHOENEN, in alle kleuren, als ook ONDERBROEKEN en BORSTROKKEN van Gemsenleder, en nog meer andere Goederen, te veel om te noemen.

Zij staan met een Kraam op de Markt.

CIRQUE OLYMPIQUE ROYALE.

Op heden Zaturdag, den 4den April en volgende dagen, gedurende de Vrijmarkt, des avonds ten precies $6\frac{1}{2}$ ure, in de Groote Tent bij de Velper-barrière, groote Voorstellingen in de RIJKUNST en GEDRESSEERDHEID der Paarden.

Ook zal op morgen, Zondag avond, eene groote brillante Voorstelling plaats hebben, voor dat maal aanvang nemende ten $7\frac{1}{2}$ ure.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOTMAATSCHAPPIJ.

Dienst tusschen *Rotterdam*, *Arnhem* en *Keulen*, gedurende de maand April 1835.

Van *Arnhem* naar *Keulen*:

Den 4den, 9den, 14den, 19den, 24sten en 29sten April, s' morgens ten 7 ure.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*:

Den 7den, 12den, 17den, 22sten en 27sten April s' morgens te $9\frac{1}{2}$ ure.

*** *C. CAMPAGNE*, te *Tiel*, heeft den 24sten Maart aan Heeren Burgemeester en Wethouders zijner woonplaats, ter verfaling in het Nederduitsch, vertoond:

E. W. LÖHN, *Biblisches Sach Wörterbuch, zum Handgebrauche für Landschullehrer und Seminaristen. Leipzig 1834.*

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.